

المختصر في صفة الحج (للجمعية)

پوخته‌یه‌ك سه‌بار هت به

سیفەت و چۆنیەتی

ئەنجامدانى حەج

پوختهیهك سه بارهت به سیفەت وچۆنیەتی ئەنجامدانی حەج

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد،
وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاشان:

ئەمە نامیلکەییەکی پوخته سه بارهت به سیفەت وچۆنیەتی
ئەنجامدانی حەج، و بە پەرۆش بووین لە سەر ڕوونکردنەوهی
زۆرینەیی ئەو شتانەیی کە سی حاجی پێویستییهتی.

داواکارین لە خوای گەورە بە دڵسۆزی لە پێناو زانی پیرۆزی
ئەو بێت، و هەموو مسوڵمانان سوودی لی ببینن.

لیژنەیی زانستی لە (کۆرگەیی خزمەتگوزاری بڵاوکراوه
ئیسلامیەکان بە زمانەکانی جیهان - جمعية خدمة المحتوی
الإسلامي باللغات)

رێخۆش کاری

یە کەم: مەرجه کانی قبوڵبوونی پەرستن

پەرستن لە لای خوای گەورە - سبحانه و تعالی - قبول نابیت
مەگەر بە دوو مەرج نەبیت:

نیخلاس و دلسوزی، مه به ست له و کرده و هیه ره زامه ندی الله
 وبه ده ست هی نانی قیامت بیت، خوی گه وره ده فهرمویت:
 ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾¹،
 ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾¹ واته:
 ﴿(له گه ل ئه وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وهی
 که په رستشی خوا بکه ن به دلسوزی ملکه چی بو بکه ن
 و خو یان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه پیکي خوارو خپچ﴾،
 [البینه: 5].

وپيغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:
 «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».
 «هه موو کار و کرده و هیه ک به نیه ته، وه هه موو که سیکیش به
 پی ئه و نیه ته ی هه یه تی پاداشت ده درپته وه»²
 شوینکه وتی پیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- له په رستشدا
 به قسه و کرده وه، پیغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم-
 ده فهرمویت:
 «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

1 واتا: گهرانه وه بو لای ئه و و په رستنی، وپشتکردن له جگه له ئه و.
 (تفسیر السعدی؛ ل: 538)

2 (بوخاری) گنډاویه تیه وه؛ به ژماره (1)، و (موسلیم) گنډاویه تیه وه؛
 به ژماره (1907).

«ئەوھى كردهوھىە ك (پەرستىنىك) دابھىنىت لەم ئاينەى
 ئىمە كە (لە بنەرەتدا) تىيدا نەبىت؛ ئەوا ئەو كردهوھىە رەت
 دە كرىتەوھ»¹ [رواه البخاري (2697) ومسلم (1718)]، ولە
 گىرانەوھىە كى (مسلم: 1718) دا ھاتوھ:
 «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«ھەر كەسىك كردهوھىە ك بىكەت كە لە دىنى ئىمە نەبىت؛
 ئەوا ئەو كردهوھىە ھەرناگىرىت و رەت دە كرىتەوھ»²

يەكەم: ھوكمەكانى مىقاتەكان

مىقاتەكان: ئەو شوپانەن كە پىنغەمبەر - صلى الله عليه
 وسلم - دىارى كرىوون بوئەوھى ئەو كەسەى دەيەوئەت ھەج
 يان عومرە ئەنجام بەدات نىەتى ئىحرامى تىدا بەھىنىت .
 ئەوھى بەھەرە كىك لەو مىقاتانەدا تىپەر دەبىت و نىەتى
 ھەج يان عومرە ھەبىت: ئەوا واجبە لەوئە جەكانى ئىحرام
 بپۆشەت، و رىگە پىدراو نىە ئەو شوپە تىپەرەنىت بە بى
 ئىحرام بەستن.

¹ (بوخارى) گىراو يەتتەوھ؛ بە ژمارە (2967)، و (موسلىم)
 گىراو يەتتەوھ؛ بە ژمارە (1718).

² (موسلىم) گىراو يەتتەوھ؛ بە ژمارە (1718).

وهه ركه سيك شويني نيشته جيٻووني نزيكتر بيت له مه ككه به به راورد له گهل ميقاته كان: نهوا شويني خوئ ميقاتيه تي؛ وهه رله ويوه ئيحرام ده به ستيت بو نه نجامداني حه ج وعومره.

هه ركه سيك له خه لكي مه ككه وئه وانهي لهوي نيشته جين؛ بو نه نجامداني حه ج له ناو شاري مه ككه وه ئيحرام ده به ستن، به لام بو نه نجامداني عومره: دهرده چن بو نزيكترين حيل* وله ويوه ئيحرام ده به ستن، وه كو ته نعيم وشوينه كاني تر. *(حيل وا تا: هه ر شوينيك كه دهره وهئ سنووري حه ره مي مه ككه ي پيرو ز بيت).

وئه وهئ له نيو فروكه دا بيت: نيه تي ئيحرام ده هينيت نه گهر به ئاستي ميقات تيپه ر بيت، له كاتيكا خوئ ئاماده ده كات وجله كاني ئيحرام ده پوشيت له پيش گه يشتن به ئاستي ميقات، نه گهر گه يشت به ئاستي ميقات ده سته جي نيهت ده هينيت، ونا بيت نيهت هينان دوا بخات هه تاوه كو له فروكه خانه داده به زيت، وده توانيت له پيش گه يشتنه ئاستي ميقات نيهت به هينيت؛ نه وهك به هوئ خيرا ي فروكه كه نه توانيت له شويني دياريكراوه وه ده ست بكات به نيهت هينان

دوووهم: جوړه کانی نیه ت هینان بو حه ج، وحوکمه کانیان:

سی جوړ نیه تی حه ج هه یه: ته مه توع، وئیفراد، وقیران.
ته مه توع باشره بو ئه وکه سه ی ئاژهل هه دی له گهل خو ی
نه بردوو، ته مه توع بریتیه له: ئه نجامدانی عومره له
مانگه کانی حه جدا، وته واف وسه ی ده کات وله
ئیحرامه که ی دهرده چیت، پاشان ئیحرام ده به ستیت بو
ئه نجامدانی حه ج هه ر له و ساله دا.

ئیفراد - موفرید -: ئه وه یه به ته نها حه ج ئه نجام بدات، کاتیک
ده گاته مه ککه سوننه ته ته وافی هاتن ئه نجام بدات پاشان
سه فا ومه پروه ئه نجامده دات بو حه جه که ی، پاشان قژی
ده ست کاری ناکات وچاکی ناکات، وله ئیحرامه که ی
ده رناچیت ولای نابات، به لکو به موحریمی * ده مینیتته وه
هه تاوه کو کو تاپی به ئیحرامه که ی ده هیئیت له پاش
هاویشتنی به رده کانی (جه مره تی عه قه به) له رۆژی جه ژندا.
(* موحریم: واتا ئه وکه سه ی نیه تی هیناوه بو ئه نجامدانی
حه ج و عومره وله نیو رپوره سمه کانیا ندایه).

قیران - قارین -: ئه وه یه ئیحرام ده به ستیت بو ئه نجامدانی
حه ج و عومره پیکه وه، وده لیت: (لبیک اللهم عمرة وحجاً)
واته: (خودایه وه لامی بانگه وازه که ی تو م دایه وه حه ج
و عومره پیکه وه ئه نجامده دم).

کردهوهی قارین وه کو کردهوهی موفرید وایه، بهلام قارین
سه‌رپرینی له‌سه‌ره، وموفرید سه‌رپرینی له‌سه‌ر نییه.

سییه‌م: سیفه‌ت وچۆنییه‌تی ئیحرام وحوکمه‌کانی:

ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وئێ ئیحرام ببه‌ستیت؛ ئه‌م شتانه
رێگه‌پێدراوه‌ بۆی:

خۆش‌وێردن، ئه‌میش سوننه‌تی که‌ جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه
ده‌ره‌ق به‌ پیاوان وئافره‌تان ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌و ئافره‌تانه‌ش که
له‌ سو‌ری مانگانه‌دان یان له‌ کاتی زه‌یستانیدان.

خۆ بۆن خۆش کردن به‌وه‌ی له‌به‌رده‌سته‌ جا بۆنی عود یان
هه‌ر بۆنیکی تربیت ده‌یدات له‌ سه‌ر وپیشی، وه‌ ئه‌گه‌ر بۆن
یان شوینه‌واری بمینیته‌وه‌ به‌سه‌ر لاشه‌وه‌ تا دووای ئیحرام
به‌ستن زه‌ره‌ری نیه‌، و سه‌باره‌ت به‌ ئافره‌ت؛ رێگه‌پێدراو نییه‌
بۆنی که‌ له‌ خۆی بدات که‌ بلاو ده‌بیته‌وه‌ و بۆنی بچیت به‌سه‌ر
که‌سانی نامه‌حه‌رمدا.

پۆشینی جله‌کانی ئیحرام، ئه‌میش بریتیه‌ له‌ دوو پارچه‌
پۆشاک بۆ به‌شی سه‌ره‌وه‌ و به‌شی خواره‌وه‌ی لاشه‌،
وسوننه‌ت وایه‌ سپی وپاک و نوێ بن، وه‌ ئافره‌ت ده‌توانیت
هه‌موو جلی که‌ بپۆشیت به‌مه‌رجیک پۆشاکێ رازاوه‌
وده‌رخه‌ری جوانی نه‌بیت، وخۆی به‌ دوور ده‌گریت له‌

پۆشینی نیقاب ودهستکیش، ودهم و جاو ودهسته کانی دهپۆشیت به جگه له مانه له کاتی پێویستیدا.

ئیحرام بهستن له پاش نوێژهوه سوننه ته، جا نوێژی فهز زیان سوننه ت بێت، وبهستنی ئیحرام له دووای نوێژ واجب نیه.

دهلێت: (لبیک اللهم عمره) واته: (خودایه وهلامی بانگهوازیه کی تۆم دایه وه وعومره ئه نجام دهدهم)؛ ئه گهر عومره کار بێت، یان (لبیک اللهم حجاً) واته: (خودایه وهلامی بانگهوازیه کی تۆم دایه وه وحه ج ئه نجام دهدهم)؛ ئه گهر موفرید بێت، یان (لبیک اللهم عمره وحجاً) واته: (خودایه وهلامی بانگهوازیه کی تۆم دایه وه وعومره وحه ج ئه نجام دهدهم)؛ ئه گهر قارین بێت.

وئه وکه سه ی دهیه ویت ئیحرام بهستیت ده ترسیت له وهی به ربه ستیک بێته پێشی ونه توانیت کاره کانی ته واو بکات؛ ئه وا ده بێت له کاتی ئیحرام بهستندا مه رج دابنیت و بلیت: (... و ان حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) واته: (... وئه گهر شتیک بووه به ربه ست وریگر -ئه وا کو تایی به ئیحرامه کهم دههینم- له و شوینیه ی رێگرت هیناوه ته ریم)، ئه گهر مه رج دابنیت وشتیکی رێگر بێته پێشی له ته واو کردنی کاره کانی ته وا کو تایی به ئیحرامه که ی دههینیت وهیچ شتیک له سه ر نییه.

پاشان زۆر ته لبيه ده کات: (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، ان الحمد والنعمه لک والملك لا شریک لک) واته:

(خودایه فه‌رمانه‌کانی تۆمان جیبه‌جی کرد و ملکه‌چ بووین، خودایه فه‌رمانه‌کانی تۆمان جیبه‌جی کرد و ملکه‌چ بووین و هیچ هاوبه‌ش و شه‌ریکیکت نیه، به د‌ل‌ن‌یاییه‌وه هه‌موو حه‌مد و سوپاس و مو‌ل‌کیک ته‌نها هه‌ر بۆ تۆیه، هیچ هاوبه‌ش و هاوه‌ل‌ی‌کت نییه)؛ پیاوان ده‌نگیان به‌رز ده‌که‌نه‌وه له کاتی ووتنی، هه‌روه‌ها ئا‌فره‌تانی‌ش؛ به مه‌رج‌یک پیاوی نامه‌حه‌رم ئاماده نه‌بی‌ت، پ‌ی‌ویسته مو‌حه‌رم* زۆر ته‌لبیه بکات به تایبه‌ت له کاتی گو‌ری‌نی حا‌ل و کاته‌کان وه‌کو له کاتی به‌رزبو‌ونه‌وه یان دابه‌زین بۆ شو‌ی‌ن‌یک، وه له کاتی هاتنی شه‌و یان رۆژ. * (مو‌حه‌رم: واتا ئه‌وه‌که‌سه‌ی نیه‌ت ده‌هی‌ن‌ی‌ت بۆ ئه‌نجام‌دانی حه‌ج و عومه‌ره).¹

1 کات‌یک مر‌و‌ف ده‌ل‌ی‌ت: (لبیک) واتا وه‌لام‌ی تۆم دابه‌وه‌ ئه‌ی په‌روه‌ردگار، جار له دوای جار، واته: جواب‌دانه‌وه‌ی مر‌و‌ف بۆ په‌روه‌ردگاری و دامه‌زراوی له‌سه‌ر گو‌ن‌ی‌رایه‌لی‌کردنی. (إن الحمد والنعمه لك والملك)؛ -الحمد: و سه‌ف‌کردنی زاتی ستایش‌کراوه به‌وه‌ی کام‌له له‌گ‌ه‌ل خۆشه‌ویستی و به‌مه‌زندانان، ئه‌گه‌ر دووباره بکری‌ته‌وه ده‌بی‌ته ستایش‌کردن، -النعمه: نیعمه‌ت-: ئه‌م‌یش بری‌تی‌ه له‌فه‌زلی خ‌وای گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه له به‌ده‌سته‌ن‌یانی داوا‌کراو و دوور‌خ‌سته‌نه‌وه‌ی ناخۆشی، و کات‌یک ده‌فه‌رم‌وی‌ت: (والملك)؛ واتا مو‌ل‌ک و ده‌سه‌لات، خ‌وای گه‌وره -تبارک و تعالی- به ته‌نها خ‌وای خ‌ا‌وه‌ن و مو‌ل‌ک‌داری هه‌موو شتی‌که، و کات‌یک ده‌فه‌رم‌وی‌ت: (لا شریک لك)؛ واتا هیچ یه‌کی‌ک هاوبه‌شی خ‌وای گه‌وره نییه -سبحانه و تعالی- له‌و شتانه‌ی تایبه‌تن به

تهلبیه کردن سوننه ته له عومردا له کاتی ئیحرام به ستنه وه هه تاوه کو ده سنده کات به ته واف، وله هه جیشدا سوننه ته له کاتی ئیحرام به ستنه وه هه تاوه کو ده سنده کات به هاویشتی به رده کان له (جه مره عه قه به) له رۆژی جه ژنی قورباندا.

واجبه له سهر موحریم به ئاگا بێت سه بارهت به تو وشبوون به شتیک له قه ده غه کراوه کانی ئیحرام هه تاوه کو کوتای ده هینیت به ئیحرامه که ی.

چوارهم: قه ده غه کراوه کانی ئیحرام

قه ده غه کراوه کانی ئیحرام ئه م شتانه ن:

تاشینی موو یان کور تکر د نه وه ی یان هه لکه ندنی، له هه رشوینیکی لاشه.

لابردن و چاکردنی نینۆکه کانی ده ست و پیه کان هه موویان یان هه ندیکیان.

داپۆشینی سهر به شتیک پیه وه بنووسیت، وه کو: کلاو وله چک جامانه وعه مامه، یان داپۆشینی به جلیک یان ده سمال یان به تانی یان کارتۆن یان هه رشتیکی تر که مه به ستی

الله له سیفته کامله کانی لهوانهیش تاکبوونی له مولک و ده سه لات و خولقاندن و بهر یوه بردن و خودایه تیدا - په رستر اویتیدا. [مجموع فتاوی و رسائل العثیمین (22 / 96)؛ به پوختی].

لې داپۆشینی سەر بېت، وئەمە تایبەتە بە پیاوان وئافرەتان ناگریتەوہ.

پۆشینی جلی ئاسایی کہ بە پپی ئەندامەکانی لاشە دووراوہ بە شیوہیە ئاسایی خۆی، وەکو: جزداشە، وشەرۆال، وکراس، وگۆرەویەکان و دەستکێشەکان، ئەمانە تایبەتن بە پیاوان، وئافرەتان ناگریتەوہ، ئافرەتان نەهیان لیکراوہ لە:

پۆشینی نیقاب و بورقوع، (بورقوع: وەکو نیقاب وایە وچاوہکان بەدەرەوہن)، یان روو پۆشیک وەک نیقاب وایت، و واجبە رووی بپۆشیت لە کاتی ئامادەبوونی پیاوی نامەحرەم بە پارچە قوماشیکی ئاسایی کہ رووی دەشاریتەوہ؛ ئەگەرچیش ئەم پارچە قوماشە بەر رووی بکەوێت، وریگەپیدراو نییە سەرپێچ -یان شتیکی هاوشیوہ- لەسەری بپۆشیت بۆئەوہی پارچە قوماشە کہ بەر رووی نەکەوێت؛ و هیچ بەلگەیەک نییە لەسەر ئەم کارە.

دەستکێش لە دەست کردن، و واجبە دەستەکانی داپۆشیت لە کاتی ئامادەبوونی پیاوی نامەحرەم بە عاباکە.

خۆ بۆن خۆش کردن لە دوای ئیحرام پۆشین، جا بە کارهێنانی بۆن بۆ لاشە بېت یان بۆ پۆشاک ئیحرام.

کوشتنی نیچیری و شکانی، یان راوکردنی ئەگەرچیش نەیکوژیت.

پیشنیارکردنی هاوسه‌رگیری بو خوی یان بو که سیکي تر.
گرنبه‌ستی هاوسه‌رگیری.

چیژ وه‌رگرتن له هاوسه‌ر؛ وه‌ك ماچ کردن، وبه‌رکه‌وتن به
شه‌هوه‌ت وئاره‌زووه‌وه.

سه‌رجیی کردن له شوینی منداڵ بونه‌وه

پینجه‌م: سیفه‌ت وچۆنیه‌تی ته‌واف کردن

سوننه‌ته ئه‌وه‌که‌سه‌ی له ئیحرامدايه له کاتی چونه‌ ناو مزگه‌وتی
حه‌رام پیی راستی پیش بخات ونزای چوونه‌ نیو مزگه‌وت
بخوینیّت، و سه‌حیحترین گیرانه‌وه سه‌باره‌ت به‌م بابه‌ته ئه‌م
دۆعايه‌یه: (اللهم افتح لي أبواب رحمتك) واته: خوايه‌ ده‌رگای
ره‌حمه‌ت له‌سه‌رم بکه‌يته‌وه.

ئه‌م نزایه‌ ده‌لّیت له کاتی چوونه‌ نیو هه‌ر مزگه‌وتیک، وتایبه‌ت
نییه به مزگه‌وتی حه‌رام.

ئه‌گه‌ر بیه‌وێت ته‌واف ده‌ستپیکات ئه‌وا چیتر ته‌لبیه‌ نالّیت
و(ئیزتیباع) ده‌کات، وچۆنیه‌تی ئیزتیباع: بریتیه له‌ ده‌رخستنی
شانی راست له کاتی ته‌وافدا، ئه‌ویش به‌و شیوازه‌ی که
ئیحرامی به‌شی سه‌ره‌وه ده‌خاته بن بالی راستی وه‌ه‌ردوو
سه‌ره‌که‌ی ده‌دات به‌سه‌ر شانی چه‌پیدا، وله‌دوای ته‌وابونی

تهواف شانی راستی دادهپۆشیّت؛ چونکه ئیزتیباع تهنها له کاتی تهوافدا دهکریّت.

پاشان دهروات بهرو لای بهرده رهشه که وبه دهستی راستی دهستی لیده دات وماچی دهکات، ئە گەر ماچکردنی ئاسان نه بوو تهنها دهستی لیده دات، و ئە گەر دهست لیدان ئاسان نه بوو بهشتیکی بۆرا دهکیشتی و هه کو گوچانیك و هاوشیوهی وماچی دهکات، ئە گەر ئە مهش ئاسان نه بوو ئە واه پروو دهکاته بهرده رهشه که وبه دهستی ئیشارهتی بۆ دهکات وله م کاته دا دهستی ماچ ناکات، و باشتروایه نه چیتته نیو قهره باله غیه وه بۆئه وهی خه لکی ئازار نه دات و خه لکیش ئە و ئازار نه دهن.

وله کاتی دهست دان له بهرده که یان ئیشارهت کردن بۆی ده لیت: (الله اکبر).

پاشان به لای راستدا دهست دهکات به تهواف به شیوازیك که عبه ده که ویتته لای چه پی، و کاتیك ده گاته (پوکنی یه مانی) دهستی لیده دات به بی ماچکردن، ئە گەر ئاسان نه بوو خوی تووشی قهره باله غی ناکات، و ئیشارهتی بۆ ناکات.

وله نیوان (پوکنی یه مانی) و بهرده رهشه که ده لیت: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واته: (پهروهردگار له دونیادا چاکه مان پێ ببه خشه و له دوا پۆژدا چاکه مان پێ ببه خشه وله سزای ئاگر بمانپاریزه).

وهه رکاتیک له کاتی ته وافدا گه یشته رڼکې به رده ره شه که به ده ست ئیشاره تی بو ده کات وده لیت: (الله اکبر).

وله کاتی ته وافدا نه وهی بیه ویت ده توانیت بیلیت له زیکر ونزا دؤعا وخویندنه وهی قورئان.

سواننه ت وایه تنه نا له سی ته وافی یه که مدا ره مل بکات، ره مل: بریتیه له خیرا رویشتن له گه ل نریک کردنه وهی هه نگاوه کان، وچوار ته وافه که ی کو تایی ره ملیان تیدا نییه، و به شیوه یه کی ئاسایی ریده کات.

نه گهر ته وافه که ی ته واو کرد به ره و (مه قامی ئیبراهیم) ده روات، وئه م ئایه ته ده خوینیت: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) واته: (که واته مه قام وشوینی ئیبراهیم بکه ن به جیگی نوژی خوتان)، پاشان دوو رکات نوژ نه نجامده دات له پشت مه قامه وه نه گهر ئاسان بوو، نه گهر نا ده توانیت له هه رشوینیکی مزگه وته که نه نجامیان بدات، له رکاتی یه که م له پاش خویندنی سوره تی - الفاتحه -؛ سوره تی - الکافرون - ده خوینیت: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ..)، وله رکاتی دووهم له پاش سوره تی - الفاتحه -؛ سوره تی - الإخلاص - ده خوینیت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...).

(...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...)

...ئه ی ئیمانداران له لای مه قامی ئیبراهیم دورکاتی ته واف نه نجامبدن... ﴿، [البقرة: 125] پاشان دوو رکات نوژ

نه نجامدهدات له پشت مه قامه وه نه گهر دهر فته هه بو،
 نه گهر نا ده توانیت له هه رشوینیکي مزگه وته که نه نجامیان
 بدات، له پکاتی یه کهم له پاش خویندنی سوره تی - الفاتحة-؛
 سوره تی - الکافرون- ده خوینیت:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ...﴾ [الکافرون: 1] وله پکاتی دووه له
 پاش سوره تی - الفاتحة-؛ سوره تی - الإخلاص- ده خوینیت:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾. [الإخلاص: 1]

شه شه م: چونیته تی وسیفه تی سه فا ومه پوه کردن.

نه گهر ته واف و دوو پکاته که ی ته واو کرد دهر ده چیت به ره و
 مه سعا - شوینی سه فا ومه پوه-، کاتیک نزیك ده بیته وه له
 سه فا نه م ئایه ته ده خوینیت: (إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ) واته: (به راستی سه فا و مهروه له دروشمه کانی (دینی)
 (خوان)، پاشان ده لیت: (له ویوه ده ستپیده کهم که خودا
 ده ستپییکردوه).

﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

﴿به راستی سه فا و مهروه له دروشمه کانی دینی خودان...﴾
 پاشان ده لیت:

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

«له وئوه ده ستيپيده كه م كه خودا ده ستيپيكر دووه»¹.
پاشان ده چيته سهر سه فا به شيوازيك بتوانيت كه عبه
ببينيت يان روو ده كاته ئاراسته ي كه عبه، وزيكري ته وحيد
وته كبير ده كات وده لئيت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وحده لا شريك له،
له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)*؛
سي جار دوو باره ي ده كاته وه وله نيوانيان ده توانيت دؤعا
بكات، * (هيچ كه سيك شايسته ي پهرستن نيه به ههق
وراستي جگه له الله، وهيچ شهريك وهاوبه شيكي نيه،
وهه موو شتيك مولكي ئه وه، وهه موو سوپاسيک ههر بو
ئه وه، وئه وه له سهر ئه نجامداني هه موو كاريك تواناداره، هيچ
كه سيك شايسته ي پهرستن نيه به ههق وراستي جگه له
الله وتاك وته نهايه، په يمانه كه ي جي به جي كرد، وبه نده كاني
سه رخست، وبه ته نها خوي شكستي هي نا به كومه لي
كافران).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ،
وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ.

¹ (موسليم) گئير اويه تي وه؛ به ژماره (1218).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ» *؛ سی جار ئەم زیکرەى دووبارە دەکردهوه¹، وله نیوانیان نزای دەکرد. * (واتا: هیچ کەسیک شایستەى پەرستن نییه بە هەق و راستی جگە لە الله، و هیچ شەریک و هاوبەشیکی نییه، و هەموو شتێک مولکی ئەوه، و هەموو سوپاسێک هەر بۆ ئەوه، و ئەو لە سەر ئەنجامدانی هەموو کاریک توانادارە، هیچ کەسیک شایستەى پەرستن نییه بە هەق و راستی جگە لە الله و تاک و تەنهایە، پەیمانەکەى جیبەجێ کرد، و بەندەکەى سەرخست، و بە تەنھا خۆى شکستی هێنا بە کۆمەڵە هاوبەیمانەکان).

پاشان لە سەفا دادەبەزێت و بەرەو مەرۆه دەروات، و کاتیکی دەگاتە نیشانە سەوزە کە-لای گۆپە سەوزە کان- بە خێراپی ڕی دەکات تا گۆپە سەوزە کان تی دەپەریننیت، و لەدوای گۆپە سەوزە کانهوه بە ئاسایی ڕی دەکات، و ئەم خێراپی کردنه بۆ ئافەرەتان ڕینگەپێدراو نییه.

ئەگەر بگاتە مەرۆه ڕینگەپێدراوه ئەو شتانەى لەسەر سەفا ئەنجامیدا لیڤهیش دووبارەى بکاتەوه (سەیری بڕگەى ژمارە 2 بکە).

1 (موسلیم) گێڕاویەتیەوه؛ بە ژمارە (1218).

پاشان له مهړوه داده به زیت وبه رږویشن به رهو سه فا
 دهړوات، وکاتیک ده گاته نیشانه سه وزه که - گلږپه سه وزه کان -
 به خیرایي ری ده کات، له دووای گلږپه سه وزه که وه به ئاسایي
 ری ده کات.

به م شیوه به به رده وام ده بیټ هه تاوه کو هوت جار ته و او
 ده کات، له سه فا وه بو مه روه به یه ک جار حیساب ده کریت،
 وگه رانه وهی له مه روه بو سه فا به جاریکي تر حیساب ده کات.
 وله کاتی سه فا ومه روه دا ئه وهی بیه ویت ده توانیت بیلیت له
 زیکر ودوفا وخویندنه وهی قورئان.

حه وته م: سیفه ت وچونیه تی قژ تاشین وکورتکردنه وهی
 نه گهر عومره کار ته و اف و سه فا ومه روه ته و او بکات واجبه
 قژی بتاشیت یان کورتی بکاته وه: بو پیاوان سوننه ته قژ
 تاشین یان کورتکردنه وهی به شیواژیک هه موو به شه کانی
 سه ر بگریته وه.

وقژ تاشین باشتره له کورتکردنه وهی، مه گهر کاتی حه ج نزیک
 بیټ به شیوه یه ک ماوهی زور نه بیټ بو دوو باره هاتنه وهی
 مووی سه ر؛ له م حاله ته دا باشتر وایه قژی کورت بکاته وه.
 سه باره ت به ئافره ت لیواړه کانی قژی کورت ده کاته وه
 هینده ی سه ره په نجه یه ک.

به لām ئه وهی موحريمه بۆ ئه نجامدانی حه ج به موفريدي يان به قاري ني ئه وا ده ست له قژي نادات هه تاوه كو رۆژي جه ژن له پاش هاويشتني به رده کانی (جه مره تي عه قه به).

به م شيويه عومره کار عومره که ی ته واو کردوو، هه روه ها حاجی موته مه تي عيش کاره کانی عومره ی ته واو کردوو.

سيفات و چۆنيه تي ئه نجامدانی حه ج

يه که م: ئي حرام بۆ ئه نجامدانی حه ج:

ئو که سه ی دهيه ويّت حه ج بکات؛ سوننه ته له چيشته نگای رۆژي ته رويه ئي حرام به ستيت، رۆژي ته رويه: رۆژي هه شته مه له مانگی -ذي الحجة-، و ئي حرام به ستني له شوي ني خويه وه ده بّي ت ئه گه ر دانيشتوي شاری مککه بّي ت، يان دانيشتوي نزیک مه ککه بّي ت به شيوازيک يه کيک له ميقاته کان له به يني ئه و ومه ککه دا نه بّي ت، خو ئه گه ر يه کيک له ميقاته کان له نيوان ئه و ومه ککه دا بّي ت ئه وا له ميقاته وه ئي حرام ده به ستيت.

له کاتي ئي حرام به ستني بۆ ئه نجامدانی حه ج هه موو ئه و شتانه جي به جي ده کات که له کاتي ئي حرام به ستني بۆ ئه نجامدانی عومره جي به جي کردوو؛ وه ک خوشوردن وخو بۆن خوش کردن ونويز کردن، ني ه تي ئي حرام ده هي ني ت بۆ ئه نجامدانی حه ج وته لبيه ده لي ت، و چۆنيه تي ووتني ته لبيه له حه جدا

وهك چۆنيەتى ووتنيەتى لە كاتى ئەنجامدانى عومره؛ جگە لەو ه
 نەبىت كە دەلّيت: (لبيك اللهم حجاً) واتە: (خودايە وەلّامى
 بانگەوازىيە كەى تۆم دايەو وە وحە ج ئەنجام دەدەم) لە جياتى
 ووتنى: (لبيك اللهم عمرة) واتە: (خودايە وەلّامى
 بانگەوازىيە كەى تۆم دايەو وە عومره ئەنجام دەدەم).

وئەگەر بترسيت لەو هى بەر بەستىك بىتە پيشى ونەتوانيت
 كارەكانى حەج تەواو بكات؛ ئەوا رّيگە پيډراو ه لە كاتى ئيحرام
 بەستندا مەرج دابنيت وبلّيت: (... وإن حبسني حابس
 فمحلي حيث حبستني) واتە: (... وئەگەر شتّيك منى
 وەستاند -ئەوا كۆتايى بە ئيحرامە كەم دەهينم- لەو شوينەى
 بەر بەستت هيناو تە رّيم)، ئەگەر مەرج دابنيت ورّيگر بىتە
 پيشى لە تەواو كردنى رّيورەسمەكانى ئەوا كۆتايى بە
 ئيحرامە كەى دەهينيت وھيچ شتّيكى لەسەر نىيە.

پاشان زۆر تەلبيە دەلّيت: (لبيك اللهم لبیک، لبیک لا شريك
 لك لبیک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك) واتە:
 (خودايە فەرمانەكانى تۆمان جىبەجى كرد وملكەچ بووين،
 خودايە فەرمانەكانى تۆمان جىبەجى كرد وملكەچ بووين
 وھيچ ھاوبەش وشەريكتىك نىيە، بە دّلنياييەو وە ھەموو
 حەمد و سوپاس و موّلكتىك تەنھا بۆ تۆيە، ھيچ ھاوبەش
 وھاوەلّيت نىيە)؛ پياوان دەنگيان بەرز دەكەنەو ه لە كاتى
 ووتنى، ھەروەھا ئافرەتانيش؛ بە مەرجىك پياوى نامەحرەمى

لِ نَهْبَيْت، پَيُوسْتَه موحريم* زُور تَهلبيه بَلَيْت به تاييهت له
کاتي گُورپني حَال وکاته کان وهک له کاتي به رزبونه وه يان
دابه زين بُو شوينِيک، يان له کاتي هاتني شه و ورژدا.

تَهلبيه کردن سوننه ته له کاتي ئي حرام به ستنه وه هه تاوه کو
ده ستنه کات به هاويشتني به رده کان له جه مري عه قه به له
رُورِي جه ژندا.

واجبه له سهر ئه وکسه ي له ئي حرامدايه به ئاگا بَيْت
سه بارهت به تووشبوون به شتِيک له قه دهغه کراوه کاني
ئحرام هه تاوه کو کُوتاي ده هينِيت به ئي حرامه که ي.

دووهم: شه و مانه وه له مينا:

پاشان سوننه ته ده ريچِيت به ره و مينا له رُورِي هه شته م؛
له وي نوِيژِي نيوه رُوعه سر هه روه ها نوِيژِي مه غريب وعيشا
پاشان نوِيژِي به ياني ئه نجام ده دات، نوِيژه کان کورت -قه سر-
ده کاته وه وکُويان -جه معيان- ناکاته وه؛ چونکه پيغه مبه ر -
صلي الله عليه وسلم- له مينا نوِيژه کاني کورت ده کرده وه
وکُوياني نه ده کرده وه.

سَيِّيەم: وەستان لە عەرەفە وشەو مانەو لە موزدەلیفە:

لە کاتی خۆر دەرچونی پوژی نۆیەم کە پوژی عەرەفەیه؛ لە میناوە بەرێدە کە وێت بەرەو عەرەفە ولە نەمیرە دەمێنێتەو هەتا کاتی زەوال - کاتی لادانی خۆر لە نیوەی ئاسمان- ئەگەر ئاسان وگونجاو بو بۆی، ئەگەر نا ئاساییە لە نەمیرە نەمێنێتەو چونکە مانەو لەم شوێنە سوننەتە وواجب نیە. لە کاتیک خۆر لە نیوەی ئاسمان لایدا ولە کاتی نوێژی نیوە پوژی نوێژی نیوە پوژی و عەسر دەکات بە کوکردنەو و کورتکردنەو، وپیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بەم شیوەیە ی کردوو.

لە دواي ئەنجامدانی نوێژەکانی خۆی یەکلای دەکاتەو بۆ زیکر و نزا و پارانەو و دوعا کردن و داوا کردن لە اللہ -عز وجل- ، بەو شیوەیە ی دەیه ویت دەتوانیت نزا بکات و دەستی بەرز دەکاتەو و روی لە قیبلە دەکات.

زۆرتین نزا و دوعای پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لە پاوەستانی مەزنی عەرەفە بریتی بوو لە: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) واتە: (هیچ پەرستراویک شایستە ی پەرستن نییە بە هەق و راستی جگە لە اللہ، و هیچ شەریک و هاوبەشیکی نییە، و هەموو شتیک مۆلکی ئەو، و هەموو سوپاسیک هەر بۆ ئەو، و ئەو لە سەر ئەنجامدانی هەموو کاریک توانا دارە).

ئەگەر ماندوو بوو وبىھويىت ھەندىك پشوو وەربىگريت دەتوانيت لە گەل ھاوړپىکانى باسى وخواسى باش بکات يان شتىكى چاکە ئەگەر کتییى بەسوود بخوینیتەو بە تايبەت ئەوکتیبانەى باسى بەخشندهی الله ومەزنى فەزل وبەخشى دەکەن، بۆئەوہى لایەنى ھیوا لە دلیدا بەھیز بپت لەو پۆژەدا، پاشان دەگەریتەو بە پارانەو و نزا کردن، وبە پەرۆش دەبپت لەسەر ئەوہى کوتایى پۆژ بقوزیتەو وتايبەتى بکات بۆ نزا ودووعا کردن، چونکە خیرترین نزا ودووعا نزا ودووعای پۆژى عەرەفەيە.

لە دواى خۆرئاوايونى پۆژى عەرەفە بەرھو موزدەلیفە بەرپى دەکەويت.

کاتیک دەگاتە موزدەلیفە سى پکات نوپژى ئیوارە ودوو پکات نوپژى خەوتنان ئەنجامدەدات؛ واتە کوپان دەکاتەوہ.

وئەگەر بترسێ لەوہى لەدواى نیوہى شەو بەدواوہ بگاتە موزدەلیفە؛ ئەوا نوپژەکان ئەنجام دەدات ئەگەرچیش نەگەیشتبیتە موزدەلیفە، ونابپت نوپژەکان دوا بخات بۆ دواى نیوہى شەو.

وشەو لە موزدەلیفە دەمینیتەوہ، ولەکاتى دەرکەوتنى بەرەبەیانى راستگو؛ بە زووى نوپژى بەیانى ئەنجام دەدات بە بانگ وقامەتەوہ.

پاشان له لای المشعر الحرام دهست دهکات به وتنی لا إله إلا الله، والله أكبر کردن، ودوځا دهکات بهو شیوهیهی دهیهوئیت هه تاوه کو زهردای خور دهرده کهوئیت، ئه گهر نه یتوانی بر واته لای المشعر الحرام ئهوا له شوئینی خوئی دوځا کانی دهکات؛ چونکه پیغه مبهـر-صلی الله علیه وسلم- دهفه رموئیت: (لیره دا وهستم، موزده لیفه هه مووی شوئینی وهستانه)، له کاتی زیکر ونزادا پروو له ئاراسته ی قیبله دهکات ودهسته کانی بهرز دهکاته وه.

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعْتُ كُلَّهَا مَوْقِفٌ»،

«لیره دا وهستم، وموزده لیفه هه مووی شوئینی وهستانه»، وله کاتی زیکر ونزادا پروو له قیبله دهکات ودهسته کانی بهرز دهکاته وه.

چوارهم: کاره کانی رڼوی جه زن:

له کاتی دهرکه وتنی زهردای خور وپیش هه لهاتنی موزده لیفه جیده هیئت و بهرهو مینا دهر بچیت، وله شیوی موحه سیر خیرا دهکات له رڼوشتنیدا.

کاتیک دهگاته مینا بهرده کان ده هاوئیتته (جه مره ی عهقه به)؛ که نزیکترینیانه له مه کهه وه، وحهوت بهرد ده هاوئیتت یه که له دوا ی یه که، ده بیت ههر بهردیک به هینده ی ناوکی

خورمایه ك بێت، وله گه‌ل هه‌موو به‌رد هه‌لدانیكدا الله أكبر ده‌كات.

پاشان حه‌یوانی هه‌دییه‌كه‌ی سه‌رده‌بریت ئه‌گه‌ر ئاسان بوو. پاشان پیاو قژی ده‌تاشیت یان کورتی ده‌کاته‌وه، وتاشینی باشته‌، به‌لام ئافره‌ت قژی کورت ده‌کاته‌وه ونا‌ی تاشیت. ئه‌گه‌ر به‌رده‌کانی هاویش‌ت وقژی چاکرد ئه‌وا ته‌حه‌لولی یه‌که‌م دیته‌ جی، وه‌ه‌موو شتیک بۆی ریگه‌پیداوه جگه‌ له‌ چیژ وه‌رگرتن له‌ هاوسه‌ری به‌هه‌رشیاویک بێت.

پاشان ده‌روات به‌ره‌و مه‌ککه‌ وته‌وافی ئیفازه‌ ئه‌نجام ده‌دات، دواتر سه‌فا ومه‌پوه‌ی حه‌ج ده‌کات ئه‌گه‌ر موته‌مه‌تبع بیت، یان سه‌فا ومه‌پوه‌ ده‌کات ئه‌گه‌ر مو‌فرید یان قارین بێت له‌کاتیکدا له‌ دوا‌ی ته‌وافی چونه‌ نیوه‌ مه‌ککه‌وه سه‌فا ومه‌پوه‌ی نه‌کردبیت، وده‌توانیت ته‌وافی ئیفازه‌ وسه‌فا ومه‌پوه‌ دوا‌ بخت بۆ شه‌و یان بۆ رۆژی دووهم به‌و شیوه‌یه‌ی ئاسانه‌ بۆی.

پینجه‌م: کرده‌وه‌کانی رۆژانی ته‌شریق-رۆژی دووهم وسییه‌م

وچواره‌می جه‌ژنی قوربان-

له‌ رۆژی چه‌ژندا ئه‌گه‌ر به‌رده‌کانی گرته‌ جه‌مه‌ری عه‌قه‌به‌ وسه‌ری چاکرد وته‌واف وسه‌فا ومه‌پوه‌ی کرد؛ ئه‌وا به‌

تەواۋى لە ئىحرامەكەى دەرچوۋە، ۋەھەموو شتېك بۆى
حەلەلە تەنانەت چىژ ۋەرگرتن لە ھاوسەرىش.

پاشان دەگەرپتەۋە بۆ مېنا ۋشەۋەكانى يانزە ۋدوانزە
ۋسىانزەى مانگ لەۋى دەمىنپتەۋە ئەگەر دواكەۋتن
ھەلپىژپت.

ۋبەردەكان دەگرپتە سى جەمپەكە لەكاتىك خۆر لە
ناۋەراستى ئاسمان لا دەدات ۋكاتى نوپىژى نپوەرۆ دپت.

لە پۆژى يانزەى مانگ بەردەكان دەگرپتە جەمپەى يەكەم -
ئەمىش دوورترىنيانە لە مەككە ۋنېكترىنيانە لە مزگەۋتى
خەيف-، حەۋت بەرد دەھاۋىژپت يەك لە دواى يەك، ۋلە
گەل ھەموو بەردىك الله اكبر دەكات، پاشان ھەندىك
دەرۋاتە پېشەۋە ۋدوۋاىيەكى زۆر دەكات بەۋ شپوۋەيەى پى
خۆشە، ئەگەر زۆر ۋەستان دۇعا كەردن لەسەرى قورس بوو؛
ئەۋا دۇعا دەكات بەۋ شپوۋەيەى ئاسانە بۆى ئەگەرچىش
دۇعاكەى كەم بپت ھەتاكو سوننەتەكەى جىبەجى بكات
ۋلەدەستى نەدات.

پاشان بەردەكان دەھاۋىژپتە جەمپەى ناۋەراست ۋدەست بە
دۇعا كەردن دەكات.

ھەرۋەھا دواتر بەردەكان دەھاۋىژپتە جەمپەى عەقەبە،
بەلام لپردا دەرۋات ۋدۇعا ناكات لە دواى ھەلدانى
بەردەكان.

وپاشان له رۆژى دوانزهى مانگدا بههه مان شيوه ي رۆژى
پيشو بهرده كان ده گريته ههر سى جه مړه كه، ودوا جار نه گهر
ويستى په له بكت له جى هيشتنى مينا پيش خور ئاوا بون له
مينا دهرده چيت.

ونه گهر ويستى ده توانيت خو ي دوا بخت وشهوى سيانزه له
مينا بمينيته وه پاشان بهرده كان ده او يژيته سى جه مړه كه
ههر وه ك رۆژانى پيشو، ومانه وه له مينا له شهوى سيانزه دا
باشتره له جى هيشتنى مينا له رۆژى دوانزه دا.

خو دوا خستن بو رۆژى سيانزه واجب نيه؛ مه گهر له مينا
دهرنه چوبيت تا خورى رۆژى دوانزه ئاوا ده بيت، له م
حاله ته دا واجبه خو ي دوا بخت بوئه وه ي رۆژى سيانزه له
دواى لادانى خور له ناوه راستى ئاسمان رهمى سى جه مړه كه
بكت.

خو نه گهر له رۆژى دوانزه دا خور ئاوا بيت له كاتيكا
دهرنه چووه له مينا به بى ويستى خو ي، بو نمونه به هو ي
قهره بالغي وزى حامى سه ياره وه يان ههر شتيكى تره وه نه يتوانيوه
له خاكى مينا دهر بچيت؛ له م حاله ته دا واجب نيه خو ي دوا
بخت، چونكه دوا كه وتنى هه تا وه كو خور ئاوا بوون به
ويستى خو ي نه بووه.

شه شه م: ته وافي مائاواي:

ئه گهر بيه وئيت مه ككه به جي بهيئليت وبهره وولاتي خوئي
بگه رپته وه؛ نابيت بروات هه تاوه كو ته وافي مائاواي ئه نجام
دهدات.

جگه له ئافره تي چه يزدار وزه يستاني نه بيت؛ ئه مانه ته وافي
مائاوايان له سهر نيه، ونا بيت له لاي ده رگاي مزگه وتي
چه رام بوهستن بو مائاواي كردن؛ چونكه شتي وا له
پيغه مبه ره وه نه هاتوه -صلي الله عليه وسلم-.

ته وافي مائاواي ده بيت كوتا كرده وي بيت كه ئه نجامي
دهدات له نيو ماله پيروزه كه دا ئه گهر بيه وئيت مه ككه
به جي بهيئليت وسه فهر بكات.

ئه گهر له پاش ته وافي مائاواي بمينيته وه بو چاوه ريكردني
هاورپيكاني يان هه لگرتني جانتاكاني يان كرپني پيوستيه ك له
ريگادا؛ ئه مه ئاساييه، وجاريكي تر ته وافه كه دووباره ناكاته وه
مه گهر بيه وئيت گه شته ي دوا بخت، وه كو ئه وه ي بيه وئيت
گه شت بكات له سهره تاي رپوردا بويه ته وافي مائاواي ئه نجام
دهدات؛ پاشان گه شته كه ي دوا ده خات بو كوتايي رپور، له م
حاله ته دا ده بيت ته وافه كه دووباره بكات وه بو ئه وه ي كوتا
كرده وه ي بيت كه ئه نجامي دهدات له نيو ماله پيروزه كه دا.

پېرست

- پوخته يه ك سەبارەت بە سىفەت وچۆن يەتتى ئەنجامدانى حەج 2
- رېځخوش كارى 2
- يە كەم : مەرجه كانى قبولبوونى پەرستى 2
- يە كەم : حوكمە كانى مىقاتە كان 4
- دووهم : جۆره كانى نىەت هېنان بۆ حەج، و حوكمە كانيان 6
- سىيەم : سىفەت وچۆن يەتتى ئىحرام و حوكمە كانى 7
- چوارەم : قەدەغە كراوہ كانى ئىحرام 10
- پېنجەم : سىفەت وچۆن يەتتى تەواف كردن 12
- شەشەم : چۆن يەتتى وسىفەتتى سەفا ومەرۋە كردن 15
- سىفەت وچۆن يەتتى ئەنجامدانى حەج 19
- يە كەم : ئىحرام بۆ ئەنجامدانى حەج 19
- دووهم : شەو مانەوہ لە مينا 21
- سىيەم : وەستان لە عەرەفە وشەو مانەوہ لە موزدەلېفە 22
- چوارەم : كارە كانى رۆژى جەژن 24
- پېنجەم : كردهوہ كانى رۆژانى تەشريق-رۆژى دووهم وسىيەم وچوارەمى
- جەژنى قوربان 25
- شەشەم : تەوافى مائىتاوايى 28